

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פסקה של מובאה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מ	ג
מאן דאמר	גיטין-כל הגט												
אמר ליה אבוי:	ב"ד של ישראל נמי אפשר דחזו ליה זכותא									ז	◇	כט.	כט.
כי חזו ליה זכותא - מקמי דליגמר דינא, בתר גמר דינא תו לא חזו ליה זכותא.	לימא מסייעא ליה.									!	◇		
כ"מ כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מעידים אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני, ופלוני ופלוני עדיו - ה"ז יהרג	דלמא בורח שאני.									■ ■	◇		
ת"ש:	שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - ישיאו את אשתו, מקומנטריסים של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - אל ישיאו את אשתו מאי מת ומאי נהרג?									ז	◇		
אלימא מת ממש, ונהרג ממש	דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו? הא קיי"ל, כל מסיח לפי תומו הימוני מהימני ליה									!	ז		
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו? הא קיי"ל, כל מסיח לפי תומו הימוני מהימני ליה	אלא לאו מת - יוצא למות, ונהרג - יוצא ליהרג									!	ז		
וקתני:	בב"ד של ישראל ישיאו את אשתו לעולם מת ממש, ונהרג ממש									■ ■	ז		
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא? והא קיי"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהימני	הני מילי במילתא דלא שייכי בה, אבל במילתא דשייכי בה, עבדי לאחזוקי שקרייהו.									!	ז		
המביא גט בא"י וחלה - הרי זה משלחו ביד אחר, ואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני - לא ישלחנו ביד אחר, שאין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר.	חלה תנן.										■	כט.	ג
רב כהנא:	פשיטא, חלה קתני										ז		
מהו דתימא ה"ה אע"ג דלא חלה, והאי דקתני חלה - אורחא דמילתא קתני, קמ"ל.	היכי דמי?									!	◇		
אי דא"ל הולך	אע"ג דלא חלה נמן									!	◇		
ואי דא"ל את הולך	אפ"ל חלה נמי לא									!	◇		
ואי רשב"ג	אפילו חלה נמי לא									!	◇		
דתניא: [ת"ק]	הולך גט זה לאשתי - ה"ז משלחו ביד אחר, את הולך גט זה לאשתי - הרי זה לא ישלחנו ביד אחר									■ ■	ז		
רשב"ג:	בין כך ובין כך אין השליח עושה שליח									■ ■	ז		
איבעית אימא: הולך, והוא דחלה	ואי בעית אימא: את הולך, וחלה שאני									!	◇		
ואי בעית אימא: רשב"ג היא, וחלה שאני.	המביא גט בא"י וחלה - הרי זה משלחו ביד אחר									!	◇		
ורמינהו:	אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו									■ ■	ז		
איהו אין, אבל שליח לא										ז			

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-כל הגט										
אביי:	התם טעמא מאי - משום בזיון דבעל, הכא בעל לא קפיד.					!		◇			כט.
רבא:	משום דמילי נינהו, ומילי לא מימסרן לשליח.					!		◇			כט.
	מאי בינייהו?					^					כט.
	איכא בינייהו: שליח מתנה					!		◇			כט.
	ובפלוגתא דרב ושמואל					!					כט.
רב:	מתנה אינה כגט	◆	■	!				◇			כט.
שמואל:	מתנה הרי היא כגט.	◆	■	!				◇			כט.
	ואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני.									■	כט. <
ריש לקיש:	כאן שנה רבי: אין השואל רשאי להשאיל, ואין השוכר רשאי להשכיר.					◆	■	◇			כט.
אמר לו רבי יוחנן:	זו אפילו תינקות של בית רבן יודעים אותה, אלא זימנן דגיטא נמי לא הוי, דנעשה כמי שאמר לו אל תגרשה אלא בבית וגירשה בעלייה אל תגרשה אלא בימין וגירשה בשמאל.					◆	■	◇			כט.
	דכולי עלמא, היכא דנפקא לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה מיניה גיטא - כולי עלמא לא פליגי דגיטא גיטא מעליא הוי						■				כט.
	כי פליגי - היכא ד"ל שקול מינה חפץ והדר הב לה גיטא, ואזל איהו ויהיב לה גיטא והדר שקל מינה חפץ:						■	◇			כט.
רבי יוחנן:	פוסל בו וכ"ש בשלוחו					◆	■	■	◇		כט:
ריש לקיש:	מכשיר בשלוחו וכ"ש בו.					◆	■	■	◇		כט:
	המביא גט ממדינת הים וחלה - עושה שליח בב"ד ומשלחו, ואומר לפנייהם בפני נכתב ובפני נחתם ואין שליח אחרון צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם, אלא אומר שליח ב"ד אני.									■	כט: מ
	שליח דשליח משוי שליח או לא?							^	◇		כט: ג
אמר להו: [אבימי]	הא לא תיבעי לכו, מדקתני אין השליח האחרון, מכלל דמשוי שליח, אלא כי תיבעי לכו - כי משוי שליח בב"ד או אפילו שלא בב"ד?							ז			כט:
אמרו ליה: [רבנן]	הא לא מבעיא לן, מדקתני: אלא אומר שליח ב"ד אני.							!	◇		כט:
	שליח דשליח כי משוי שליח, בב"ד או שלא בב"ד?							^	◇		כט:
אמר להו: [אבימי]	ותיבעי לכו אי משוי שליח בעלמא							ז			כט:
אמרו ליה: [רבנן]	הא לא קא מיבעיא לן, דתנן אין השליח האחרון, מכלל דשליח משוי שליח, אלא כי קא מיבעיא לן - בב"ד או שלא בבית דין?							!	◇		כט:
אמר להו: [אבימי]	הא נמי לא תיבעי לכו, דקתני: אלא אומר שליח ב"ד אני.							ז		◇	כט:
רבה:	שליח בא"י עושה כמה שלוחין.								■	◇	כט:
רב אשי:	אם מת ראשון - בטלו כולן.								■	◇	כט:
מר בר רב אשי:	הא דאבא דקטנותא היא, אילו מת בעל מידי מששא אית בהו? כולהו מכח מאן קאתו? מכח, דבעל קאתו, איתיה לבעל איתנהו לכולהו, ליתיה לבעל ליתנהו לכולהו.								■	◇	כט:
	ההוא גברא דשדר לה גיטא לדבייתהו, אמר שליח: לא ידענא לה, אמר ליה: זיל יהיבה לאבא בר מניומי, דאיהו ידע לה, וליזיל וליחביה ניהלה.								o	◇	כט:
	אתא ולא אשכח לאבא בר מניומי, אשכחיה לרבי אבהו ורבי חנינא בר פפא ור' יצחק נפתא וייתיב רב ספרא גבייהו								o		כט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של מובאה O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-כל הגט										
אמרו ליה: [רבי אבהו ורבי חנינא בר פפא ור' יצחק נפחא]	מסור מילך קמי דידן, דכי ייתי אבא בר מניומי ניתביניה ליה, וליזיל וליתביניה לה.										כט:
אמר להו רב ספרא:	והא שליח שלא ניתן לגירושין הוא										כט:
	איכסופו.										כט:
רבא:	קפחינהו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי.										כט:
רב אשי:	במאי קפחינהו? מי קאמר ליה אבא בר מניומי ולא אח?										כט:
איכא דאמרי, אמר רבא:	קפחינהו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי בטעותא.										כט:
רב אשי:	מאי טעותא? מאי קא אמר ליה? אבא בר מניומי ולא את.										כט:
	ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו, א"ל לשליח: לא תיתביה ניהלה עד תלתין יומין. אתניס בגו תלתין יומין, אתא לקמיה דרבא										כט:
רבא:	חלה טעמא מאי? משום דאנוס, האי נמי אנוס הוא, אמר ליה: מסור מילך קמי דידן, דלבתר תלתין יומין משוינן שליח ויהיב ליה ניהלה.										כט:
רבנן לרבא:	והא שליח שלא ניתן לגירושין הוא										כט:
אמר להו: [רבא]	כיון דלבתר תלתין יומין מצי מגרש, כשליח שניתן לגירושין הוא.										כט:
	וליהוש שמא פייס										כט:
מי לא תנן:	מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד יב"ח, ומת בתוך יב"ח - הרי זה גט										כט:
והוינן בה:	וניחוש שמא פייס										כט:
ואמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב:	באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי										כט:
איכסיף.											כט:
לסוף איגלאי מילתא דארוסה הואי											כט:
רבא:	אם אמרו בנשואה, יאמרו בארוסה?										כט:
רבא: הא ודאי קא מיבעיא לן:	כי משוו ב"ד שליח, בפניו או שלא בפניו?										כט: